

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/65/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010343
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010343.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Patrika Príbelského PhD. v trestnej veci proti obžalovanému S. P., nar. XX.XX.XXXX v H., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a), ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a) Tr.zák. a prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods.1 písm.b) Tr.zák., na neverejnom zasadnutí dňa 18. augusta 2016 prejednal odvolania obžalovaného S. P. a prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza podaného v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza z 18. apríla 2016, sp.zn. 2T/102/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. sa napadnutý rozsudok **z r u š u j e**.

Podľa § 322 ods.1 Tr.por. vec sa **v r a c i a** súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 18. apríla 2016, sp.zn. 2T/102/2015 bol obžalovaný S. P. uznaný za vinného zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a), ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a) Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods.1 písm.b) Tr.zák. na tom skutkovom základe,

napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/95/2010 zo dňa 06.05.2010, právoplatným dňa 07.07.2010, uložený aj nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky v ústave s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého trestu bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1Pp/33/2012 so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov a probačným dohľadom v trvaní 2 rokov a napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1Pp/33/2012 z 22.08.2014 v spojení s opravným uznesením z 25.09.2014, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23Tos/158/2014 zo 06.11.2014, bolo rozhodnuté o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia a o nariadení výkonu zvyšku nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov a 13 dní so zaradením v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a napriek riadnej výzve Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/95/2010-187 zo dňa 19.11.2014, ktorú si prevzal dňa 26.11.2014 s termínom nástupu do 08.12.2014, voči ktorej dňa 28.11.2014 podal žiadosť o odklad výkonu trestu odňatia slobody, ktorý odklad mu bol uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/95/2010-190 zo dňa 01.12.2014 nepovolený, ktoré uznesenie prevzal 30.01.2015 s tým, že bol povinný ihneď po doručení nastúpiť výkon trestu a napriek zamietnutiu ďalšej žiadosti o odklad zo dňa 12.12.2014, ktorý odklad mu bol tiež uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/95/2010-198 zo dňa 13.01.2015 taktiež nepovolený, ktoré uznesenie prevzal 19.01.2015 s tým, že bol povinný ihneď po doručení nastúpiť výkon trestu, do výkonu trestu bez vážneho dôvodu nenastúpil a všetky vyššie uvedené výzvy a rozhodnutia súdov v dobe od 19.01.2015 až do jeho dodania do výkonu trestu dňa 24.03.2015 v Prievidzi a všade tam, kde sa v danom čase zdržiaval, nerešpektoval.

Za to bol odsúdený podľa § 364 ods. 2, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona okresný súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému S. P. rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/220/2013 zo dňa 21.3.2014, právoplatný dňa 8.4.2014, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej pätnásťdňovej lehote podali odvolania obžalovaný S. P. a v neprospech obžalovaného prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza.

Prokurátor okresnej prokuratúry v písomnom odôvodnení odvolania podaného v neprospech obžalovaného S. P. namietal správnosť napadnutého rozsudku len vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ktorý bol podľa jeho názoru obžalovanému uložený pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu vzhľadom k nesprávnej aplikácii poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm.l), písm.n) Tr.zák. Obžalovaný sa síce na hlavnom pojednávaní formálne k stíhaným trestným činom priznal, neprejavil však skutočnú ľútosť a spáchanie trestných činov podľa všetkých okolností ani neofútoval, preto okresný súd pri určení trestu nemal obžalovanému zohľadniť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm.l) Tr.zák. Rovnako nesprávne obžalovanému priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm.n) Tr.zák., hoci na to nebol dôvod, pretože len samotné prijatie vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods.1 písm.b) Tr.por. prijaté súdom, nepostačuje pre záver, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, keď predovšetkým jeho trestná činnosť i dejový priebeh stíhaného skutku boli aj pred vyhlásením dostatočne objasnené inými zabezpečenými dôkazmi. Nedôvodné priznanie citovaných poľahčujúcich okolností pri súčasnej existencii priťažujúcich okolností podľa § 37 písm.h), písm.m) Tr.zák., zmenilo potom ich vzájomný pomer a tým aj určenie trestnej sadzby, z ktorej súd vychádzal pri ukladaní trestu, v prospech obžalovaného. Neprimeraná miernosť uloženého trestu je zrejماً aj z charakteru trestnej činnosti, okolnosťami jej spáchania a tiež z posúdenia trestnej minulosti obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 13 krát súdne trestaný a to prevažne za majetkové a násilné trestné činy a aj teraz prejednávaný skutok spáchal ani nie tri mesiace po jeho prepustení z výkonu iného trestu odňatia slobody. Na podklade uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok podľa § 321 ods.1 písm.d), písm.e) Tr.por. zrušiť vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a na podklade § 322 ods.3 Tr.por. uložiť obžalovanému podľa § 364 ods.2, § 42 ods.1, § 38 ods.4 Tr.zák. s prihliadnutím na § 37 písm.h), písm.m) Tr.zák. súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere v prvej polovici upravenej trestnej sadzby so zaradením obžalovaného na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste, ktorý bol uložený obžalovanému S. P. rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/220/2013 zo dňa 21.3.2014, právoplatným dňa 8.4.2014, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný S. P. v písomnom odôvodnení odvolania z hľadiska jeho rozsahu poukázal na to, že smeruje len voči výroku o treste, ktorý mu podľa jeho názoru bol uložený v neprimerane prísnej výmere a nie je teda spravodlivý. Navrhol preto, aby krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a sám aby vo veci rozhodol tak, že mu uloží miernejší trest odňatia slobody.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní obžalovaného a prokurátora podľa § 316 ods.1 Tr.por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods.3 Tr.por., preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť, okrem vytýkaných chýb, zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr.por. V tomto smere potom napriek tomu, že obžalovaný i prokurátor podali odvolania iba do výrokov o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, odvolací súd po zistení chyby, ktorá nebola odvolaniami vytýkaná, ale by mohla naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods.1 písm.i) Tr.por. (skutok ustálený v napadnutom rozsudku bol subsumovaný pod nesprávnu skutkovú podstatu prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a), ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a) Tr.zák. v jednočinnom súbehu s

prečinom útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods.1 písm.b) Tr.zák.) v medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je chybný v jeho výrokoch o vine pre neúplnosť jeho skutkových zistení a tiež preto, že okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (§ 321 ods.1 písm. b/ Tr.por.).

Z ustanovenia § 163 ods.3 Tr.por. vyplýva, že výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania trestného činu, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

V posudzovanom prípade tomu tak nie je, pretože okresný súd pri vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní dňa 18. apríla 2016 (č.l. 215) vyhlásil, že obžalovaný S. P. sa uznáva za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a), ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a) Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods.1 písm.b) Tr.zák. na tom skutkovom základe ako je uvedený v príslušnej obžalobe, pričom však v písomnom vyhotovení rozsudku ustálený skutok nezodpovedá vykonanému dokazovaniu a to najmä uvedenia správneho miesta, času a spôsobu, akým mal byť podľa obžalobného návrhu skutok spáchaný a teda bez náležitého vymedzenia skutku a v rozpore s obsahom vyhláseného rozsudku je potom v tejto časti aj jeho písomné vyhotovenie a potom aj právne posúdenie skutku tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku je subsumované pod nesprávne skutkové podstaty trestných činov - prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a), ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a) Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods.1 písm.b) Tr.zák. a v dôsledku týchto pochybení je napadnutý rozsudok v označenej časti nepreskúmateľný.

Krajský súd vzhľadom na zistené pochybenie a nedostatočné (zmätočné) zistenie skutkového stavu veci zrušil podľa § 321 ods.1 písm. b/ Tr.por. napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods.1 Tr.por. prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V novom konaní bude okresný súd povinný odstrániť pochybenia vytýkané v tomto uznesení, opakovane vykonať dôkazy a to prípadne i ďalšie, ak sa potreba ich vykonania preukáže, vyhodnotiť ich v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Tr.por. a rozhodnúť na podklade skutkového stavu veci a zákona.

Krajský súd pritom rozhodol podľa § 326 ods.1 písm. b/ Tr.por. na neverejnom zasadnutí, pretože chyby rozsudku nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.